

ringsaftaleloven er gammel, og hvis man skulle skrive den i dag, ville den sikkert på mange punkter få en anden udformning og også en mere moderne sprogbrug. Sådan er det med de fleste love, de kan altid forbedres og moderniseres.

Det afgørende bør imidlertid være, om loven i praksis giver anledning til væsentlige problemer, som ikke lige så godt kan løses på en anden måde. Her er det min opfattelse, at forsikringsaftaleloven gennem årene i det store hele har været en meget velfungerende lov, der har været tilstrækkelig fleksibel til, at retspraksis har kunnet udvikle sig, og at der har kunnet ske en produktudvikling, samtidig med at loven har givet forsikringstagerne en grundlæggende beskyttelse.

Det er faktisk ikke så mange år siden, vi havde et bredt udvalgsarbejde med en revision af forsikringsaftaleloven. Dette udvalg blev nedsat i 1975 og opløst igen i 1984. Baggrunden var blandt andet, at et flertal i udvalget mente, at der ikke var noget væsentligt behov for lovændringer.

Det er klart, at jeg ikke vil stille mig afvisende over for på ny at nedsætte et bredt forsikringsaftaleudvalg, hvis Folketinget ønsker det. Det er blot vigtigt, at man er opmærksom på, at vi altså kunne finde en meget pragmatisk her og nu-løsning på det principielle spørgsmål, der knytter sig til den konkrete sklerosesag.

Som sagt er der Erstatningsansvarsudvalget, denne arbejdsgruppe, der just er under nedsættelse med Ombudsmandens retschef som formand. Der kunne ske en udvidelse af udvalgets kommissorium, og det kunne ske ganske hurtigt, og så ville vi være foruden at skulle iværksætte et nyt stort udvalgsarbejde, som jo altid er ressourcekrævende, både med hensyn til hele proceduren og selvfølgelig også for de mennesker, der skal gå ind i arbejdet. Her ville denne principielle del, som jo er den snævre del, kunne løses meget pragmatisk her og nu.

Hvis forslagsstillerne til forslaget ikke selv har et stort, grundlæggende behov for at få taget hele forsikringsaftaleloven op til ny revision, synes jeg måske, man skulle tage denne mulighed og så lade tiden gå, for vi har så mange andre store, vigtige sager på det formueretlige område med store initiativer, der også er på vej på europæisk plan. Så blot denne opfordring til, at forslagsstillerne endnu en gang overvejer, om det er den vej, vi skal gå.

Men som sagt vil regeringen ikke modsætte sig det, hvis et stort flertal – og det må vi jo konstatere står bag dette forslag her i dag – ønsker, at der skal nedsættes et stort nyt forsikringsaftaleudvalg. Så gør vi det, men blot en opfordring til, at vi under udvalgsarbejdet overvejer denne mulighed for at kunne handle noget hurtigere med hensyn til den principielle sag.

Lissa Mathiasen (S):

Igennem de senere år har vi med flere eksempler fået sat fokus på spørgsmålet om bristede forventninger, hvor en tegnet forsikring ikke er kommet til udbetaling. Det er et spørgsmål, som vi har haft oppe at vende mange gange i Folketingets Erhvervsudvalg ud fra et ønske om, om man kunne finde bedre løsningsmodeller.

Vi er i Socialdemokratiet meget enige i, at der er behov for at finde en holdbar løsning på det problem, som også den såkaldte sklerosesag nok en gang har sat fokus på, en løsning, som på den ene side indfrier de forventninger, man naturligt må have til en forsikring, når en sådan er tegnet og man igennem år har betalt sin præmie, men samtidig også en løsning, som ikke kommer til at medføre, at en meget stor gruppe mennesker ikke vil få mulighed for at kunne tegne en forsikring, fordi kravene rent faktisk bliver så store, at kun meget få vil kunne indfri dem.

Netop disse modsatrettede ønsker viser jo også med al tydelighed, hvor svært det er netop at finde den rigtige skæring. Derfor skal vi tænke os meget grundigt om, før en sådan ændring besluttet. Og netop den tænkepause mener vi er opstået ved, at forsikringssektorens brancheorganisation er kommet med den meget klare henstilling til selskaberne om at undgå, at forsikringstagerne, som har optrådt loyalt og givet fyldestgørende oplysninger i forbindelse med forsikringstegningen, havner i samme situation som den skleroseramte kvinde, som vi netop for nylig har set det i den konkrete sag.

Vi kan altså fra Socialdemokratiets side helt tilslutte os tanken om at få igangsat et udvalgsarbejde, som grundigt bearbejder det specifikke spørgsmål. Vi kan også tilsvarende støtte, at der bliver kigget generelt på forsikringsaftaleloven. Det gør ikke noget, hvis den bliver moderniseret.

Jeg vil godt sige, at det også skal gøres med omhu, og at det kræver tid, og dermed også